

LIBRIS

We know
books

Joseph Murphy

**PUTEREA MIRACULOASĂ
A MINȚII TALE**

Volumul 4

Puterea vindecătoare a iubirii

Traducere: Adriana Enache

Editura Deceneu 2018

Cuprins Volumul 4

Cartea 1	5
Deschideți-vă calea prin rugăciune – Semnificația profundă a Apocalipsei Sfântului Ioan Teologul (1958)	
Cartea 2	55
Puterea vindecătoare a iubirii (1958)	
Cartea 3	61
Rămâneți pentru totdeauna tineri (1958)	
Cartea 4	69
Tehnici în terapia prin rugăciune (1960)	
Cartea 5	137
Puteți să vă transformați întreaga viață (1961)	
Cartea 6	197
Religia nucleară (1961)	
Cartea 7	217
De ce mi s-a petrecut așa ceva? (1962)	

INTRODUCERE

Această carte are la bază o serie de cursuri și lecturi speciale cu privire la semnificația tainică a *Revelațiilor Sfântului Ioan Teologul*, pe care le-am ținut în New York, Los Angeles și în alte părți ale lumii. În secolele II și III a apărut o controversă cu privire la originea *Cărții Apocalipsei*. S-a afirmat că Apocalipsa și a patra Evanghelie, atribuite lui Ioan, erau scrise de către Cerinthus, un gnostic. Criticul, Dionysius din Alexandria, a declarat că această lucrare trebuie să fi fost lucrarea unui Ioan, altul decât fiul lui Zevedeu, argumentând printr-o comparație între *Cartea Apocalipsei* și *Evanghelia atribuită lui Ioan*, analizând stilul, limbajul și contextul lucrărilor.

Enciclopedia Biblică subliniază că *Evanghelia după Ioan*, *Epistolele* și *Apocalipsa* provin toate din aceeași școală, arătând afinități lingvistice în diferite puncte ale lucrărilor. Consensul cercetărilor Bibliei este că autorul Apocalipsei este, în realitate, necunoscut, iar afirmația că este lucrarea lui Ioan (Apostolul) nu trebuie să fie luată în considerare. Cercetarea manuscriselor egiptene vechi indică sursa posibilă a acestor scrieri antice.

Există doar un singur Adevăr și toate scrierile sacre sunt părți sau fragmente ale înțelepciunii antice care ne-a fost transmisă din timpuri imemorabile. În studiul comparativ al scrierilor sacre și religioase trebuie să ajungem la concluzia că la baza tuturor acestor texte străvechi se află o înțelepciune tradițională, o știință mistică.

În timpurile străvechi, această gnoză sau înțelepciune secretă era păzită cu strășnicie, fiind împărtășită doar celor considerați demni de inițiere. Biblia este un manual psihologic și spiritual, ce conține și ne învață legile minții umane și modul în care lucrează Dumnezeu.

Cartea Apocalipsei este alegorică și mistică; nu este nicidecum istorică. Nu trebuie să interpretăm alegoria ca fiind date și fapte istorice. Oamenii au încercat în zadar să ofere Apocalipsei o interpretare istorică; alții au considerat-o ca fiind o profeție, ce prezice evenimentele lumii. Biblia nu dezbate predicțiile evenimentelor viitoare, precum războaie, dezastre, distrugerea lumii etc. Vechiul și Noul Testament nu vorbesc despre evenimente viitoare și destinul națiunilor.

Dacă Biblia ar predica despre asemenea lucruri, ar însemna că toate lucrurile sunt preordonate, predeterminate și că omul nu are de ales, nu are voință liberă să-și modeleze și să-și făurească destinul. Dacă toată piesa este deja scrisă și vă aflați aici pentru a vă împlini rolul, precum actorul care își rostește partea sa din piesă, care ar mai fi rolul rugăciunii, studiul Bibliei sau învățarea modului în care funcționează subconștientul? *După cum gândește omul în inima sa, așa este el* – astfel încât să poată dovedi că își poate modifica viitorul, prin transformarea modului de a gândi și de a simți acum și aici. Credința și înțelegerea despre voi înșivă, precum și gândirea voastră obișnuită determină dacă sunteți sănătoși sau bolnavi, fericiți sau deprimăți, bogați sau săraci.

Subiectul *Cărții Apocalipsei* sau *Cartea Revelațiilor*, după cum este uneori numită, este învăluit într-un limbaj simbolic, figurativ și alegoric. Această metodă a fost folosită de către toți scriitorii din vechime ai Bibliei, care erau măștri în arta alegoriei, în scopul de a păstra și păzi științele sacre în adevăratul lor înțeles tainic, față de cei care ar fi avut intenția să le distrugă. Mai mult decât atât, ei au afirmat că cei nevrednici moral nu ar trebui să primească învățătura lăuntrică, până când nu se dovedesc demni să o primească. Dacă lucrarea ar fi fost scrisă într-un limbaj clar, iar semnificația ei interioară ar fi fost revelată ca o mare dramă psihologică care are loc în conștiința omului, ar fi fost, fără îndoială, de mult distrusă de către mâinile primului dictator care ar fi apărut, precum un Nero, un Gînghis Han sau un Hitler.

Acei profeți iluminați care au scris bibliile lumii au văzut prin spațiu și timp și au fost conștienți de importanța păstrării înțelepciunii străvechi, ascunzând-o sub simboluri, numere și criptograme. Biblia este scrisă într-un anume cod și cheia lui a fost cunoscută dintotdeauna. Orice persoană poate studia principiile generale ale simbolismului, poate căuta înțelesul diferitelor nume și cuvinte aflate în strânsă concordanță și poate înțelege marile adevăruri psihologice și spirituale care portretizează planul general al alegoriei biblice. Limbajul simbolurilor este universal și aceasta a fost calea prin care cunoașterea spirituală a fost oferită oamenilor în timpurile străvechi. Un simbol face apel la inima tuturor oamenilor.

Vom prezenta acum o mare sărbătoare psihologică – a păcii, a bucuriei și fericirii – pe măsură ce ne vom delecta cu hrana spirituală oferită de minunata Carte a Apocalipsei, care respinge concepția unui Dumnezeu antropomorf, și ne vom bucura, totodată, de imaginile sublime și încântătoare care ne dezvăluie adevărata cale către inima lui Dumnezeu. Toate bibliile lumii revelează adevărurile veșnice care aparțin Unicului Dumnezeu, Tatăl nostru al tuturor. Toate mărturisesc înțelepciunea lui Dumnezeu, care este nepieritoare și ne-a fost transmisă de-a lungul veacurilor ca o moștenire neprețuită a cunoașterii sacre.

Din punct de vedere istoric, Biblia are foarte puțină valoare sau deloc. Frumusețea și forța ei constau în prezentarea legilor vieții și a căii Duhului divin. Prin urmare, abordați Biblia cu înțelegere și iubire, căutând cu toată inima îndrumare și inspirație divină, iar Spiritul Adevărului vă va conduce la Adevărul ultim, divin.

CAPITOLUL 1

(1) Descoperirea lui Iisus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se petreacă în curând. Iar El, prin trimiterea îngerului Său, a destăinuit-o robului Său Ioan. (2) Care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Iisus Hristos și a spus tot ce a văzut. (3) Fericit este cel ce citește și cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape.

Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul este un manual de dezvoltare spirituală, care ne învață marea artă a rugăciunii științifice și nu este, așa cum mulți cred, o profecție criptică a evenimentelor viitoare ale lumii. Cuvântul *Apocalipsă* înseamnă a dezvălui, a revela, a dezveli, a dezgoli. *Revelațiile Sfântului Ioan Teologul* înseamnă „Dumnezeu se revelează pe Sine ca om”. Dacă vă relaxați, vă interiorizați, renunțați la agitația exterioară și vă detașați apoi de corpul vostru, de nume, de naționalitate, de rasă, de mediu, de familie etc., ce sunteți? Veți spune probabil: „Sunt invizibil – sunt minte și spirit”. Despre aceasta vorbește Cartea Apocalipsei. Cu adevărat, sunteți invizibili. Nu vă puteți vedea mintea, gândurile, sentimentele, credințele și convingerile; nici nu puteți vedea stările de iubire, de credință, de bucurie și entuziasm. Voi trăiți cu gândurile, cu visurile, cu aspirațiile, cu dorințele și cu închipuirile voastre. Nu trăiți în corp. Corpul vostru trăiește în voi ca o idee.

Scopul Apocalipsei este acela de a dezvălui, de a dezgoli omul și de a-i revela Prezența Dumnezeului lăuntric. Acesta este scopul magnific și glorios al acestei lucrări a Bibliei. În următoarele pagini veți primi toate aspectele importante și semnificative ale principalelor versete, așa cum le-am explicat în clasele și conferințele mele publice.

Primul verset spune: „*Descoperirea lui Iisus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi...*” Cuvântul *Iisus* este un nume antic care desemnează soarele, simbolul Luminii sau al Prezenței lui Dumnezeu în ființa omului. Cu alte cuvinte, *Iisus* înseamnă EU SUNT, adică Ființă Pură, numele străvechi pentru Dumnezeu. Cuvântul *Hristos* este un titlu (calitatea, rangul) și înseamnă cel consacrat sau cel uns. Acest termen corespunde cuvântului ebraic *Mesia* sau *Mântuitorul*. Totodată, *Hristos* desemnează Adevărul spiritual al oricărei ființe umane sau al oricărui lucru. Sentimentul profund al lui *EU SUNT* este

Hristosul, soluția la orice problemă; iar atunci când spuneți: „Eu sunt”, anunțați sau afirmați Prezența lui Dumnezeu în voi, care este Hristosul sau Mântuitorul, deoarece realizarea lui Dumnezeu în ființa voastră este salvarea sau soluția la problema voastră. Cuvintele *salvare* (izbăvire) și *soluție* (răspuns) sunt folosite în același scop. În limbajul Bibliei, voi sunteți Iisus Hristos în acțiune, atunci când deveniți conștienți de faptul că trăirea vie a sentimentului EU SUNT este Dumnezeu și orice adăugați lui EU SUNT, aceea deveniți.

Pavel spune: „*Sau nu recunoașteți voi că Iisus Hristos este în voi? Afară numai dacă sunteți netrebnici*”. (2 Corinteni 13:5) În limbajul psihologic, *Iisus Hristos* înseamnă interacțiunea armonioasă și sincronă a minții conștiente cu cea subconștientă. Atunci când uniți ideile adevărate cu simțirea adevărată, sunteți Iisus Hristos în acțiune. Cunoașterea adevărată despre modul în care funcționează mintea voastră este salvatorul vostru. Cu alte cuvinte, omul își este propriul mântuitor.

Iată un exemplu pentru a ilustra modul în care deveniți Iisus Hristos în acțiune: i-am spus unei femei care se plângea că este singură să afirme în mod frecvent, precum un cântec de leagăn, următoarea sugestie: „Sunt iubită, sunt apreciată și dorită”. Ea a repetat această afirmație până când mintea ei a fost saturată de adevărul a ceea ce a afirmat; atunci răspunsul a venit sub forma partenerului ideal, care s-a armonizat cu ea pe toate planurile, iar relația lor s-a finalizat într-o căsătorie minunată.

Fiecare facultate a minții voastre este un slujitor. Gândurile, imaginile mentale și emoțiile sunt slujitorii voștri. Voi sunteți la comandă și porunciți gândurilor să vă preia dorințele și să le manifeste. Sunteți Ioan, inițiat în minunile Sinelui vostru superior. În momentul în care dați naștere unei idei și aveți grijă de ea, ea se va manifesta în planul concret.

Căci vremea este aproape. Vremea este întotdeauna aproape – este momentul prezent. În Dumnezeu nu există timp sau spațiu. Atunci când vă rugați, părăsiți planul timpului și al spațiului și pătrundeți în Eternitate. Binele vostru este acest moment prezent. Creșterea spirituală nu are nimic de-a face cu timpul și spațiul. În acest moment puteți cere și afirma iubirea, pacea și puterea. Dumnezeu este eternul prezent. Nu trebuie să așteptați ca pacea, înțelepciunea, bucuria sau vindecarea să vină la voi. Toate aceste calități ale lui Dumnezeu se află în voi înșivă, iar atunci când solicitați binele care vă aparține, Spiritul divin îl va confirma și vi-l va oferi conform acceptării voastre mentale. Încetați să vă mai amânați binele.

(7) *Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și-L vor vedea și cei ce L-au împuns. Și se vor jeli, din pricina Lui, toate semințiile pământului. Da, Amin.*

Înțelesul acestui verset este clar. Noi nu putem vedea modul în care funcționează subconștientul nostru, căci el este precum un nor; dar atunci când norul devine saturat cu vapori, apare precipitația atmosferică și avem ploaia. Când subconștientul devine saturat cu sentimentul de a fi și a avea ceea ce vă doriți sau atunci când ați atins starea profundă de convingere, mintea voastră subconștientă va proiecta răspunsul sub forma unei situații, experiențe sau eveniment.

Legea este aceasta: tot ceea ce este imprimat asupra subconștientului, este exprimat și manifestat pe ecranul spațiului.

(8) „*Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul*”, zice Domnul Dumnezeu, „*Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic.*”

EU SUNT sau Dumnezeu este începutul și sfârșitul. Într-un limbaj simplu, de zi cu zi, începutul oricărui lucru înseamnă dorința, ideea, gândul sau scopul vostru; cu alte cuvinte, atunci când deveniți conștienți că aveți o dorință în mintea voastră, aceasta se numește Alfa sau începutul. Dorința voastră este acoperită de nori, ceea ce înseamnă că nu știți cum să o aduceți în manifestare. Însă, atunci când veți simți în interiorul vostru că înțelepciunea divină, ascunsă în mintea voastră subconștientă, este în acțiune și lucrează, ea va manifesta și împlini dorința în moduri necunoscute. Continuați să hrăniți cu simțire și iubire această

idee și veți reuși să vă impregnați subconștientul; atunci, răspunsul la rugăciunea voastră va precipita și se va revărsa în viața voastră, așa cum cade ploaia din norii saturați cu vapori. Începutul este ghinda, iar sfârșitul este stejarul, însă planta se află deja în sămânță; mărul se află deja în sămânța de măr. Începutul este ideea pe care o aveți, iar sfârșitul (Omega) este manifestarea ei concretă. Dorința voastră, precum sămânța, își are propriile ei matematici și mecanici, iar atunci când o plantați în solul receptiv al minții voastre, ea va încolți și va crește în întineric, iar în final va apărea în experiența voastră obiectivă. Soluția la toate problemele voastre apare din norii conștiinței voastre.

(9) *Eu, Ioan, fratele vostru, care sunt părtaș cu voi la necaz, la Împărăție și la răbdarea în Iisus Hristos, mă aflu în ostrovul care se cheamă Patmos, pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia lui Iisus Hristos.*

Ioan reprezintă aici tipul de minte care se transcende întotdeauna pe sine; este omul care dă naștere în mod constant valorilor spirituale. *Necazul* înseamnă suferința; în realitate, dorința voastră este *necazul* vostru, deoarece, dacă vă realizați și împliniți dorința, nu mai suferiți. Nu mai avem ocazia să suferim atunci când ne lepădăm de opiniile deșarte, de credințele false și ne împuternicim mintea cu adevărurile spirituale referitoare la mintea noastră și la modul în care ea funcționează. *A suferi* înseamnă, de asemenea, a permite, a lăsa să se manifeste, căci a suferi înseamnă a fi realizat în momentul prezent. *Necazul* înseamnă a trece printr-o transformare interioară, în care ne separăm de ceea ce ne leagă, ne restricționează și ne inhibă.

În procesul transformării există momente de chinuri, precum durerile nașterii, deoarece, înainte de a se naște ceva, ceva trebuie să moară; înainte de a crea ceva, ceva trebuie să fie distrus. Atunci când vă rugați pentru o situație sau o condiție anume, descoperiți adeseori că lucrurile se înrăutățesc chiar înainte de a apărea soluția; acesta este procesul purificator prin care stările vechi se dezintegrează, creând unele dureri și necazuri, care adesea sunt însoțite de confuzie; dar este un semn bun, care denotă că se naște o stare nouă. Este oarecum asemănător curățeniei de primăvară, în care doamna casei ridică foarte mult praf în timpul curățeniei.

Ostrovul sau insula *Patmos* semnifică momentul în care vă liniștiți mintea și vă îndreptați întreaga atenție către Dumnezeu. Atunci sunteți o insulă, înconjurată de apă, adică aveți o convingere fermă și o credință puternică în Dumnezeu, de nezdruccinat și neschimbătoare. Acum sunteți ferm fixați în credința că ceea ce contemplați în locul secret al minții voastre se va manifesta, știind în inima voastră că se face întotdeauna după credința voastră. Emoțiile voastre sunt acum liniștite, deoarece vă odihniți în credința și încrederea fermă în legile mentale și spirituale, care transcend toate condițiile, împrejurările și aparențele exterioare.

Vă aflați pe insula *Patmos* atunci când închideți ușa celor cinci simțuri, vă întoarceți către Dumnezeu și afirmați că El, care v-a dat dorința sau ideea cea bună, este același Dumnezeu care o împlinește. Percepeți și simțiți realitatea dorinței voastre și bucurați-vă de împlinirea ei. Puteți crede în realitatea ideii sau a dorinței voastre la fel de sigur precum credeți că aveți mâini și inimă. Gândurile sunt lucruri vii, concrete, ideile se împlinesc de la sine, ceea ce simțiți aceea atrageți și ceea ce contemplați, aceea deveniți. Atunci când cunoașteți aceste adevăruri simple și corolarul lor, puteți merge pe *insula Patmos* cu credință și încredere și veți deveni fermi în convingerea că lucrul pentru care vă rugați există deja în Mintea universală infinită; se poate spune că el există atunci când simțiți realitatea lui în inimile voastre.

(10) *În ziua Domnului eram în Duhul. Și am auzit înapoia mea un glas puternic, ca sunetul unei trâmbițe, (11) care zicea: „Eu sunt Alfa și Omega, Cel Dintâi și Cel de pe Urmă. Ceea ce vezi, scrie într-o carte și trimite-o celor șapte biserici (din Est): la Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodiceea”.*

Ziua Domnului este atunci când Lumina și Inteligența lui Dumnezeu strălucesc în mintea voastră, când știți că propria voastră conștiință este Dumnezeu și că ea este

singura putere creatoare din lumea voastră. *Duhul* este sentimentul, însușirea lăuntrică, entuziasmul. *Sunteți în Duh* atunci când vă gândiți la Dumnezeu ca fiind conștiința fără chip, fără formă și fără limite din ființa voastră, știind că El este singura Prezență și singura Putere. Nu vă faceți griji pentru împlinirea și manifestarea dorinței, ci simțiți acest mare Adevăr. Dacă vă rugați pentru o anumită problemă, pătrundeți în *Duh* sau în sentimentul de bucurie al rugăciunii ascultate. *Vocea* pe care o auziți, care sună ca o *trâmbiță*, este sunetul rugăciunii voastre ascultate. Totodată, ea reprezintă vocea intuiției și înseamnă învățătura lăuntrică. Uneori, ideea sau răspunsul perfect apare spontan în mintea voastră, precum sare pâinea din prăjitor.

În versetul unsprezece, *cartea* la care se face referire este subconștientul vostru, în care vă înscrieți întotdeauna gândurile obișnuite, sentimentele, credințele și reacțiile față de viață. Tot ceea ce simțiți că este adevărat în interior, veți experimenta în exterior. Mintea subiectivă primește impresii de la mintea noastră conștientă, care este scribul, iar ideile imprimate acolo devin forme, funcții și experiențe. *Estul (Asia)* reprezintă răsăritul, zorii, tărâmul lăuntric, ascuns, spiritual. Înseamnă *Duhul lăuntric*, conștiința prezenței divine interioare, care este reprezentată de soarele înălțat pe cer în simbologia orientală. Toate religiile își au impulsul inițial în Orient (Asia) și acest lucru reprezintă Inteligența infinită și Înțelepciunea lui Dumnezeu care există în adâncurile inconștiente ale tuturor ființelor.

Înainte de a elabora semnificația celor *șapte biserici*, trebuie să înțelegem semnificația cuvântului *biserică*. Adevărata *biserică* este conștiința omului, din care el își extrage întreaga înțelepciune, putere și forță de care are nevoie pentru a se exprima și manifesta într-un mod plenar, la cel mai înalt nivel. În limbajul biblic, *biserica* nu este o sectă sau o confesiune (un cult). Ci ea este un ansamblu de idei spirituale în conștiința individuală.

A trimite un mesaj celor șapte biserici înseamnă că trebuie să fie creată o stare nouă de conștiință sau o nouă atitudine mentală. Omul trebuie să dobândească înțelegerea că Dumnezeu este Spirit și să stabilească relații armonioase și prietenoase cu Spiritul (*Duhul divin*). *Biserica* lui Dumnezeu este conștientizarea mentală și spirituală a adevărilor lui Dumnezeu, care sunt absorbite gradat în mentalitatea omului. Vă construiți *biserica* lui Dumnezeu pe pământ, atunci când începeți să plantați în ființa voastră, în tăcere și cu consecvență, conceptele spirituale, binefăcătoare, care vor fermenta și vă vor transforma, la timpul convenit, întreaga viață.

Milioane de oameni citesc și înțeleg Biblia în mod literal și nu pătrund semnificația ei tainică, dătătoare de viață. Diferitele crezuri, formalități, ceremonii, liturghii și ritualuri simbolizează, toate, procesele lăuntrice ale creșterii și trezirii spirituale a omului. *Biserica* voastră este Sinele lăuntric profund din care extrageți Înțelepciunea, Puterea și Gloria lui Dumnezeu. Toate acestea sunt conținute în Sinele vostru. Amintiți-vă că adevărata *biserică* nu este făcută din crezuri și forme rituale; și nici nu este închisă în pereți de marmură și cărămidă. Cel mai înalt altar care există este inima purificată a omului. Fiecare om este templul Dumnezeului Celui Viu, iar *Duhul Adevărului* îi va conduce și îndruma pe toți oamenii către Adevărul veșnic, care este unul și indivizibil. Un singur Dumnezeu, o singură Lege, o singură Viață, un singur Adevăr, un singur Tată al tuturor – Dumnezeu. Toți oamenii care umblă pe pământ au șansa minunată de a se întoarce către prezența divină lăuntrică, pentru lumină și inspirație adevărată, și fiecare le va primi. Când toți oamenii își vor crea obiceiul de a face astfel, adevărata *Biserică* a lui Dumnezeu va fi găsită acolo unde s-a aflat dintotdeauna – în inima omului.

Cele șapte biserici sunt cei șapte pași sau cele șapte grade de conștientizare, prin care cu toții trebuie să trecem înainte de a atinge starea de convingere mentală profundă, realizarea vie cu privire la subiectul sau situația pentru care ne rugăm. Când atingem punctul de împlinire mentală și emoțională, în care nu mai există niciun conflict în mintea noastră conștientă sau în subconștient, nu mai simțim deloc nevoia sau tendința de a ne ruga în

continuare. Atunci suntem satisfăcuți și avem cunoașterea interioară, tăcută a sufletului că totul este bine. Este un sentiment profund lăuntric de certitudine, care vă arată că acum știți că știți. Binecuvântați situația acestui moment și detașați-vă de ea. Ați afirmat Adevărul și ați rostit cuvântul care nu se va întoarce la voi gol. Acum vă odihniți în convingerea nestrămutată că rugăciunea voastră este deja împlinită în Mintea divină, iar într-un moment în care nu vă așteptați și nu vă gândiți, ea va apărea pe ecranul spațiului.

Cele șapte biserici reprezintă cele șapte zile ale creației, care înseamnă, din nou, durata de timp de care aveți nevoie pentru a vă împlini rugăciunea. Dacă ați obținut o vindecare instantanee sau o împlinire spontană a scopului vostru, cele șapte zile sau șapte etape ale dezvoltării mentale și spirituale au fost parcurse. „Și Domnul a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o.” (Geneză 2:3)

Potrivit unor geologi, pământul de sub picioarele noastre înregistrează șase perioade principale de creație, cu un al șaptelea proces încă în funcționare și în curs de finalizare. Există șapte culori ale spectrului, șapte note principale în muzică, șapte simțuri ale omului – numărul șapte reprezintă starea completă, împlinită. *Cele șapte biserici* se referă, de asemenea, la Ziua Sabatului. *Sabatul* înseamnă a șaptea zi, a șaptea lună, reintegrarea, întregirea, desăvârșirea, perfecțiunea, totalitatea, odihna, repausul. *Cele șapte biserici* sau *Ziua Sabatului* reprezintă starea mentală în care omul pătrunde atunci când atinge tăcerea sufletului, comuniunea cu Dumnezeu, locul în care își găsește adevărata pace și odihna. *Cele șapte biserici* mai reprezintă și etapa a șaptea, adică perfecțiunea dezvoltării spirituale a ființei. Vă puteți trimite mesajul celor șapte biserici din ființa voastră în orice moment. Încărcați-vă cu simțire și iubire idealul vostru, fixați-l în subconștient și el va ajunge la etapa a șaptea.

Iată care sunt etapele prin care treceți înainte ca rugăciunea voastră să fie îndeplinită:

Efes înseamnă dorință, scop, plan sau aspirație.

Smirna înseamnă mireasmă, parfum.

Pergam înseamnă strâns unit, bine legat, solid.

Tiatira înseamnă tămâie, este zelul înaripat.

Sardes înseamnă piatră prețioasă, bucurie.

Filadelfia înseamnă iubire fraternă.

Laodiceea înseamnă hotărâre; este detașarea, odihna profundă.

Cele șapte biserici reprezintă șapte stări de conștiință. Vă trimiteți mesajul celor șapte biserici în acest mod: mergeți pe insula Patmos din ființa voastră, adică pătrundeți în propria minte, unde Îl contemplați pe Dumnezeu și treceți prin șapte grade de conștientizare, până ajungeți la starea necondiționată. Procesul este astfel: mai întâi aveți dorința; apoi stăruieți asupra stării înmiresmate, care este emoția că sunteți sau aveți ceea ce vă doriți, cu ajutorul Puterii lui Dumnezeu. În a treia etapă, vă uniți mental și emoțional cu dorința voastră, atunci când o slăviți, o înălțați în conștiință, o îmbrățișați și o adorați.

A patra etapă, reprezentată de tămâie, este mulțumirea adâncă, starea de recunoștință față de Dumnezeu pentru darul pe care deja l-ați primit. Sunteți recunoscători, în același mod în care îi mulțumiți vânzătorului de la magazin pentru faptul că vă livrează acasă blana pe care ați cumpărat-o. Aveți încredere implicită în el. Încă nu ați primit blana, dar știți că o veți primi. Tatăl vostru v-a promis o mașină pentru absolvirea școlii; încă nu ați primit-o, dar vă amintiți bucuria, emoția și starea de exaltare din inima voastră, trăită în momentul în care v-a promis aceasta. Tot ceea ce aveți este o promisiune, dar sunteți fericiți ca și cum ați primit deja lucrul promis, deoarece știți, din experiențele anterioare, că tatăl vostru s-a ținut mereu de cuvânt. Nu e minunat să-I oferiți tămâie de recunoștință Tatălui Ceresc, Cel care nu eșuează niciodată? Promisiunile Sale se bazează pe Lege, iar El v-a dat deja totul. El se află în voi înșivă. Inima voastră înălțată și plină de recunoștință va face miracole. Nu încetați

niciodată să-I oferiți tămâie lui Dumnezeu, pe altarul inimii voastre, căci El este cel care v-a dat toate lucrurile.

A cincea etapă este reacția plină de bucurie, în care sunteți pătrunși de o speranță încrezătoare, știind că ceea ce ați afirmat în tăcere pe insula Patmos se va manifesta cu siguranță, deoarece Spiritul divin întotdeauna confirmă și duce la bun sfârșit credința sau afirmația voastră fermă. A șasea etapă este iubirea sau unitatea cu idealul vostru, care reprezintă starea de identificare profundă. Acum sunteți sau cu dorința voastră. Subconștientul a absorbit-o complet și sunteți plini de ea – este o uniune profundă între idee și sentiment. Ați absorbit mental dorința, așa cum o bucată de pâine pe care o mâncați devine țesut, mușchi, oase și flux sanguin în trupul vostru.

Etapă finală este *Laodiceea*, odihna în Dumnezeu – acum actul creator este finalizat. După ce ați făcut tot ce era necesar, vă bizuiți pe cuvântul Adevărului. Există întotdeauna un interval de timp între impregnarea subconștientului și manifestarea dorinței. Această perioadă se numește nemișcare, liniștea interioară, Sabatul, a șaptea zi, a șaptea oră – toate însemnând gestația subconștientului. Subconștientul vostru urmează să aibă un copil și el va fi născut la momentul potrivit, în maniera corectă, conform înțelepciunii subconștientului. O anumită problemă poate fi rezolvată într-o oră, o alta într-o săptămână sau o lună, o alta în câteva minute. Unele realizări magnifice sau răspunsuri la rugăciune au avut nevoie de câțiva ani, conform calculelor noastre din acest plan tridimensional; dar, în toate cazurile, mesajul către cele șapte biserici sau șapte grade de desfășurare a parcurs aceași cale.

(12) *M-am întors să văd glasul care-mi vorbea. Și, când m-am întors, am văzut șapte sfeșnice de aur. (13) Și în mijlocul celor șapte sfeșnice, pe Cineva care semăna cu Fiul omului, îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare și încins la piept cu un brâu de aur.*

Cele șapte sfeșnice sunt cele șapte biserici. *Haina* pe care o purtați este starea voastră, sentimentul, convingerea plină de bucurie. Ați fost la masa de ospăț a lui Dumnezeu, unde v-ați îmbrăcat mental cu hainele iubirii, ale iertării, ale păcii, ale bucuriei și ale bunăvoinței. Când ajungeți la marea sărbătoare psihologică a bucuriei și a fericirii, purtați haina iubirii și sunteți încinși, simbolic vorbind, cu un *brâu de aur*, simbolul bucuriei.

Atunci când vă rugați, trebuie întotdeauna să vă îndreptați către Prezența divină lăuntrică îmbrăcați cu *haina de aur*; cu alte cuvinte, să vă asigurați că inima vă este curată și mințea este eliberată de resentimente, rea-voință, ostilitate, prejudecăți sau învinuiri. Aceste atitudini negative ale minții împiedică și obstrucționează curgerea liberă a Prezenței divine vindecătoare. Molozul și gunoaiile trebuie îndepărtate de pe conductă, pentru ca apa să curgă nestingherită. În același mod, o conștiință contaminată și poluată trebuie curățată de toate sentimentele pervertite și nocive, pentru ca armonia, sănătatea și pacea să poată intra.

(14) *Capul și părul Lui erau albe ca lâna albă și ca zăpada; ochii Lui erau ca para focului. (15) Picioarele Lui erau asemenea aramei arse în cuptor; iar glasul Lui era ca vuietul unor ape mari.*

Capul și părul menționate aici reprezintă intelectul ființei, uns cu Înțelepciunea lui Dumnezeu. *Părul* semnifică Puterea și înțelepciunea divină. *Capul* simbolizează intelectul sau mințea conștientă. Atunci când gândurile voastre sunt gândurile lui Dumnezeu, Puterea lui Dumnezeu este cu gândul vostru benefic. Când mințea vă este purificată și inima curată sau când întrețineți în minte idei dumnezeiești, încărcate cu sentimente adevărate, mințea vă este asemenea *lânii albe sau zăpezii*.

În versetul 15, *picioarele* reprezintă înțelegerea. *Arama* este un aliaj format dintr-un amestec de zinc și cupru, care semnifică aici uniunea dorinței cu sentimentul, adică uniunea profundă dintre minte și inimă. Înțelegerea voastră constă din cunoașterea modului în care funcționează mințea, ceea ce vă permite să vă uniți, să vă identificați cu ceea ce doriți și simțiți să fiți, să aveți și să exprimați.

(16) *În mâna dreaptă ținea șapte stele. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri și fața Lui era ca soarele, când strălucește în toată puterea lui.*

Sabia ascuțită ce iese din gura Lui reprezintă faptul că din gura sau mintea voastră iese vorbirea sau *vocea*, aspect care se referă la vibrație. Adevărul este precum o *sabie*, deoarece el distruge credințele noastre învechite, false și tiparele negative, creând astfel un conflict în mintea noastră, care ne îndeamnă să rezolvăm problema. Amintiți-vă, de asemenea, că tot ceea ce gândiți și simțiți despre altcineva aduceți în propria voastră experiență, pentru simplul motiv că ceea ce gândiți și simțiți, aceea creați. Adevărul este o sabie cu două tăișuri, în sensul că este factorul subiectiv – adică este întotdeauna factorul determinant. Ceea ce credeți, aceea creați. Omul este credința exprimată.

Atunci când percepeți Adevărul Ființei, veți crede doar în Bunătatea și Iubirea lui Dumnezeu și vă veți aștepta doar la ceea ce este cel mai bun din viață. Atunci puteți colinda întreaga lume, purtând haina lui Dumnezeu, iar întreaga lume va fi binecuvântată, deoarece umblați prin ea în acest mod. Când întronați în mintea voastră un Dumnezeu al Iubirii și credeți din toată inima că El este Tatăl cel Binefăcător și Bun, veți primi un răspuns de la Tatăl Luminii, sub forma iubirii, păcii, îndrumării, abundenței și siguranței. El va veni către voi, atunci când vă veți îndrepta către El. Dumnezeu este pentru voi ceea ce credeți despre El că este.

(17) *Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. El Și-a pus mâna dreaptă peste mine și a zis: Nu te teme! Eu sunt Cel Dintâi și Cel de pe Urmă. (18) Și Cel ce sunt viu. Am fost mort, și iată că sunt viu, în vecii vecilor, Amin. Eu țin cheile morții și ale iadului.*

Versetul 17 se referă la faptul că, atunci când percepeți Puterea creatoare lăuntrică, deveniți precum un *mort*; cu alte cuvinte, sunteți adormiți față de lumea exterioară și vii pentru Dumnezeu. Atunci realizați o dată pentru totdeauna că începutul și sfârșitul sunt același lucru – gândul și lucrul concret, ideea și manifestarea ei, ghinda și stejarul, toate sunt una. Floarea și sămânța sunt una. Dorința și manifestarea ei sunt una în mintea voastră. Toate lucrurile există în mintea divină. *Alfa* este dorința, iar *Omega* este manifestarea dorinței. Dumnezeu v-a dat dorința, și tot Dumnezeu o va împlini și vă va revela fiecare pas necesar pentru aducerea ei în manifestare. Locul împlinirii, precum și locul de origine se află în mintea voastră.

Conștiința trece mereu printr-un proces de moarte față de un anumit aspect, în felul acesta dând naștere unui aspect nou. Puteți muri față de stările de sărăcie, afirmând că abundența lui Dumnezeu curge prin voi. Pe măsură ce continuați să faceți astfel, starea de sărăcie va ajunge să moară de foame și astfel veți da naștere conștiinței prosperității. Vechiul om a murit, iar acum vedem omul nou care se bucură de bogăție. Puteți muri față de frică și să trăiți în credința în Dumnezeu. Puteți muri față de rea-voință și să sărbătoriți bunăvoința. Puteți muri față de boală, îndepărtându-vă atenția de la ceea ce nu doriți și îndreptându-vă cu toată ființa către Dumnezeu și către Prezența Sa infinită vindecătoare, afirmând că ceea ce este adevărat pentru Dumnezeu, este adevărat și pentru voi. *Cheile iadului și ale morții* înseamnă capacitatea voastră de a muri față de stările cele vechi și negative și de a trăi în stările noi, pozitive și benefice. Trebuie să muriți față de ceea ce sunteți acum, pentru a trăi și împlini ceea ce doriți să fiți.

(19) *Scrie, dar, lucrurile pe care le-ai văzut, lucrurile care sunt și cele care au să fie după ele. (20) Taina celor șapte stele pe care le-ai văzut în mâna dreaptă a Mea și a celor șapte sfeșnice de aur: cele șapte stele sunt îngerii celor șapte biserici; și cele șapte sfeșnice sunt cele șapte biserici.*

Cele șapte stele și îngerii celor șapte biserici înseamnă același lucru. *Îngerul* este un mesager al lui Dumnezeu, este o idee nouă, o atitudine nouă, o nouă interpretare a vieții. *Îngerul* trebuie să vină înainte de a putea avea loc transformarea voastră. Nu vă puteți transforma vechile moduri de gândire, dacă nu obțineți o idee nouă. Ajungeți cu adevărat la hotărâri noi, la decizii și la concluzii noi atunci când învățați despre puterea creatoare a minții voastre. A

realiza faptul că ceea ce vă imaginați și simțiți, aceea creați, înseamnă a experimenta vizita unui înger. Acest înger sau ideea cea nouă vă anunță nașterea mântuitorului vostru, adică soluția divină la problema voastră.

Pe măsură ce trăiți starea sau sentimentul că rugăciunea vă este ascultată, dobândiți o convingere profundă, așa cum știți că soarele va răsări dimineața; aceasta înseamnă că ați descoperit sau v-ați găsit mântuitorul. Atunci zorii vor apărea și toate umbrele vor fugi departe.

CAPITOLUL 2

Am elaborat deja semnificația *ingerului*, a celor *șapte biserici* și a celor *șapte sfeșnice*. Urmărim să evităm, pe cât posibil, reiterarea aspectelor prezentate deja, astfel că vom începe acest capitol cu versetele trei și patru. *Cele șapte stele* descrise anterior sunt cele șapte grade de conștientizare, prin care trecem în scopul de a deveni una cu dorința noastră, în mod subiectiv.

(3) *Știi că ai răbdare, că ai suferit pentru Numele Meu și că n-ai obosit. (4) Dar ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi.*

Dragostea dintâi este Dumnezeu sau Spiritul divin din ființa voastră. Când sunteți credincioși și devotați unicei Puteri divine și nu recunoașteți o alta, sunteți îndrăgostiți de Dumnezeu. În momentul în care oferiți putere stărilor de frică, de îndoială și fenomenelor exterioare, v-ați părăsit *dragostea dintâi* și vă aflați în necazuri. Aceasta înseamnă că ați rătăcit departe, la periferia vieții și v-ați închinat la tot felul de dumnezei străini. Acum trebuie să vă întoarceți la centrul divin, unde Dumnezeu sălășluiește în pace și armonie; aici trebuie să vă reîmprospătați și să vă întregiți din punctul de vedere al adevărului. Aici, în tăcere și în comuniune cu Dumnezeu, puteți primi ghidare, forță și putere pentru a vă rezolva toate problemele și pentru a vă ridica triumfător deasupra tuturor dificultăților.

Mulți oameni de știință au descoperit secretul prin care au putut să dobândească înțelepciune de la Sinele divin profund. Matematicianul francez Poincare obișnuia să se relaxeze, să se detașeze de lumea exterioară, să devină pasiv și receptiv launtric; apoi își oferea problema de matematică minții profunde din ființa sa, adică minții universale care cunoaște toate răspunsurile. El realiza această solicitare cu credință și încredere, ceea ce activa înțelepciunea aflată în mintea sa subiectivă; iar apoi, când mintea sa conștientă era preocupată cu alte lucruri, răspunsul apărea invariabil la suprafața minții sale, la fel de spontan precum sare pâinea din prăjitor.

(5) *Adu-ți, dar, aminte de unde ai căzut și pocăiește-te și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.*

În acest verset, cuvântul *a se pocăi* înseamnă a gândi într-un mod nou, a obține o idee nouă. Când obțineți o idee nouă despre puterea creatoare a minții voastre, începeți să gândiți într-un mod nou; iar după cum gândiți și simțiți, aceea veți deveni. Gândurile și sentimentele voastre vă creează și modelează destinul; prin urmare, dacă gândiți drept, simțiți drept, acționați drept și faceți lucrul drept, vă pocăiți cu adevărat.

A face faptele voastre dintâi înseamnă că, atunci când avem o dorință binefăcătoare, nu trebuie să rămânem în stările noastre limitate. Trebuie să ne plantăm sămânța în mintea subiectivă și să-i oferim întreaga noastră atenție. Clarificați-vă dorința, definiți-vă idealul și fiți preciși și consecvenți – aceasta este sarcina lui *Efes*. Când știți exact ce anume vă doriți și aveți o idee precisă și clară în mintea voastră conștientă, veți primi întotdeauna un răspuns din partea subconștientului vostru, care este un tezaur de înțelepciune și inteligență și cunoaște căile prin care să manifeste dorința voastră.

(6) Ai însă lucrul acesta bun: că urăști faptele nicolaiților, pe care le urăsc și Eu. (7) Cine are urechi să asculte ce zice bisericilor Duhul: Celui ce va birui îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu.

Faptele nicolaiților se referă la închinarea falică, care este o urăciune a Legii. Faptele nicolaiților sunt asemănate cu acțiunile lui Balaam, care înseamnă curvie și coabitare cu gândurile rele și distructive din mintea noastră. Ura despre care se menționează aici înseamnă a respinge complet tot ceea ce este negativ și distructiv în mintea noastră. Dacă întronați eroarea și greșala în mintea voastră, veți fi îndemnați sau constrânși să faceți rău. Ne părăsim dragostea *dintâi*, adică pe Dumnezeu, de fiecare dată când ne complacem în amărăciune, prejudecăți, ură sau negare de orice fel.

Măncăm din pomul vieții atunci când medităm sau ne ospătam mental cu aspecte înălțătoare, demne, valoroase, sublime. Pomul vieții este Prezența lui Dumnezeu din ființa noastră. El este pomul de Crăciun, cu toate darurile atârând în el. Tot ceea ce căutați se află în voi înșivă. Indiferent de problema apărută, răspunsul se află în ființa voastră.

O femeie care a urmat cursurile despre *Apocalipsă* a avut urechi să audă Adevărul lui Dumnezeu; mintea ei a fost deschisă și receptivă la ideile noi. Copilul ei era foarte bolnav și toată lumea renunțase la speranța de a-i salva viața, cu excepția mamei. Ea s-a așezat lângă el, pe patul din spital și s-a rugat astfel: „Dumnezeu este Viața copilului meu, iar Puterea Sa vindecătoare se revarsă prin fiecare celulă a ființei lui. Pacea lui Dumnezeu îi umple mintea și trupul, iar prin Puterea Sa divină, copilul meu este perfect vindecat”. Ea a repetat în tăcere această rugăciune simplă, din nou și din nou, căutând să înalțe, să fixeze cu credință ideea de sănătate în mintea ei. A știut, intuitiv și instinctiv, pe măsură ce s-a rugat tot mai mult, că va atinge o stare profundă de pace cu privire la băiatul ei. După câteva ore, copilul a început să plângă că-i este foame. Doctorul l-a consultat și a spus că trecuse criza severă. Astfel, ea a practicat trimiterea mesajului către cele șapte biserici, ceea ce înseamnă că și-a înălțat dorința în conștiință, parcurgând cele șapte etape de conștientizare, până când a atins convingerea profundă că fiul ei este vindecat.

Vom parcurge din nou, pe scurt, aceste șapte etape. *Efes* înseamnă dorința noastră; acum ne dăm seama că ea vine de la Dumnezeu și ne amintește că există un gol, o lipsă în viața noastră. *Smirna* înseamnă a auzi; acum ne disciplinăm pe noi înșine, astfel încât să auzim sau să dăm atenție doar aspectelor care ne binecuvântează și ne vindecă. Ascultăm doar veștile bune din interiorul nostru – aceasta este starea înmiresmată numită *Pergam*, în care ajungem la starea de hotărâre clară în mintea noastră, prin care știm că Mintea profundă ne răspunde deciziei noastre precise și încrederii în Ea. Acum nu mai există nicio îndoială în mintea noastră. *Tiatira* este starea în care simțim bucuria aspectului pe care îl contemplăm, este momentul când vedem și simțim finalul fericit. *Sardes* este locul din conștiința noastră unde ne odihnim în starea de convingere profundă. *Filadelfia* este starea în care ne iubim convingerea și aderăm la ea cu credință deplină. *Laodiceea* este detașarea profundă, în care ne odihnim în Dumnezeu. Impregnarea subconștientului a avut acum loc, iar în scurt timp se va manifesta răspunsul la rugăciunea noastră. Acestea sunt etapele pe care le parcurgem mental, fie că răspunsul la rugăciune vine într-un minut, o oră, o lună sau într-un an.

(8) Îngerului Bisericii din Smirna scrie-i: Iată ce zice Cel Dintâi și Cel de pe Urmă, Cel ce a murit și a înviat: (9) Știi necazul tău și sărăcia ta (dar ești bogat) și hula din partea celor ce zic că sunt iudei, și nu sunt, ci sunt o sinagogă a Satanei.

Un iudeu este o persoană al cărei intelect este iluminat de Înțelepciunea lui Dumnezeu; el cunoaște Legea Vieții și o urmează. Mulți oameni spun că ei cred în Dumnezeu și, în același timp, ei postulează o altă putere numită Satana sau Diavolul – aceasta este blasfemia, *hula*, iar *sinagoga* sau mintea lor este divizată, adică orientată în două direcții și confuză. A spune: „Eu cred că Dumnezeu este iubire” și a urî totodată pe cineva este o contradicție a minții. A spune: „Eu cred că Dumnezeu este Sursa tuturor binecuvântărilor și Cauza supremă”